

ВИЗУЕЛНИ УМЕТНОСТИ

ГНЕЗДО

Кон видео проекцијата на Ирена Паскали, одржана на 18 септември во Културно-информативниот центар, Скопје

Видеопроектот “Гнездо” на Ирена Паскали претставува приказ за најдлабоката човекова потреба за создавање. Во дадениов случај се работи за желбата за создавање свој дом, интимно катче во кое човекот треба да се чувствува заштитен и да ги изрази своите чувства. Приказната во ова дело, која се однесува на потрагата по сопственото “гнездо”, е непосредно иницирана од егзистенцијалниот немир и неизвесноста, присутни на овие краишта со векови. Желбата за подобрување на социјалниот статус ја тера да посегне по далечните простори, под претпоставка дека тие можат да го понудат посакуваното. Далеку од својот дом, таа се обидува да создаде нов, поубав дом и да го пронајде својот идентитет. Но потребата да се пресоздаде и да се воспостави изгубената интима на гнездото, како и да се разреши прашањето околу изгубениот идентитет, неочекувано е нарушена со самотија и болка, а прашањето за неизвесноста, сепак, останува присутно.

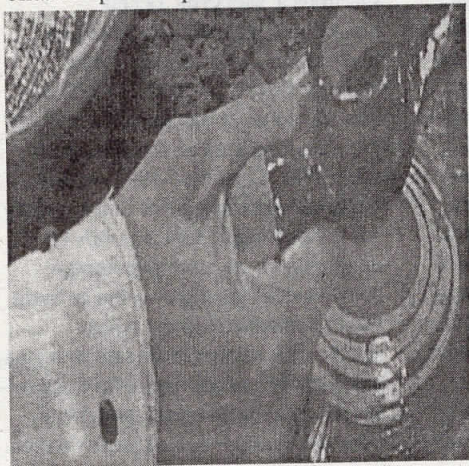
Двата основни и особено нагласени елементи во видео-перформансот “Гнездо” се наративноста и симболиката, кои се присутни од неговиот почеток до крај. Нејзините боси нозе и долгата традиционална фолклорна облека, а подоцна и традиционалните садови, водата и земјата се елементи карактеристични за поднебјето од кое потекнува и кои таа ги носи со себе насекаде; двата големи (и различни) моста се симбол за поврзувањето на двете различни култури, додека симболите кои ја прикажуваат изолацијата во “големиот град” се многубројни.

Преку нив е раскажан човековиот пат кон себе-пронаоѓањето, неговата визија за иднината без исклучување на традицијата

и минатото.

Како и во нејзините претходни дела, и тука Ирена Паскали се движи помеѓу две спротивставени крајности. Конкретно, тука се работи за постојаната растргнатост помеѓу старото и новото, емоциите и рационалното, потребата за нормална егзистенција и стравот од осаменоста, како и желбата да се воспостави (ако е тоа воопшто можно) хармонија помеѓу нив.

Ирена Паскали и во овој видеопроект останува доследна на безезите карактеристични за неа - наративноста, симболиката и експресијата на две или повеќе спротивставени емотивни крајности (што, условно кажано, го “предизвикува” прифаќањето или неприфаќањето на делото од страна на публиката).

Маја ЧАНКУЛОВСКА